

damno, quod fortuito casu evenit pretium vero non cogitur pendere, quia periculum fundi ad venditorem spectabat.

Ibi: *Raphaël tamen Fulgosius.*

- 41 Hic Fulgosij intellectus non videtur probabilitate carere, licet Consultus insinuet ad mensuram fundum venditum illis verbis: *Cum prius quam mensura feret.* Sed si ille verus censetur, in comperto est, emptori ita partem predij perire, ut integrè quantitatem pro toto fundo conventam debeat solvere; nam quoties, ut Fulgosius vult, quid ad corpus venditur, etiam dicto modo jugerum, aut numero amphorarum, statim perficitur contractus, periculumque ad emptorem pertinet ante mensuram, quæ non desideratur pro venditionis perfectione, sed ad dignoscendum, an deceptus sit emptor, si minus inveniatur quàm dictum, ut agere adversus venditorem possit, *d. l. 2. de action. empt.*

Verf. *Hæc denique.*

- 42 Quamvis quæ de venditionis contractu traduntur, ad legata, donationes, privilegia, & alia possunt deservire, non tamen per omnia de contractibus ad ultimas voluntates, ac donationes procedit argumentum, ut observat. Pinel. *in l. 2. part. 3. capite 2. numero 15. Strach. de mercat. titul. de navib. part. 3. numero 6. & 12.*

SUMMARIUM.

- 1 Rex nequit inferiori domino talem conferre jurisdictionem, ut ab hoc non liceat vassallis provocare, aut per querelam regula subsidium implorare, & quare.
- 2 Ab Ecclesiasticis fungentibus temporali jurisdictione in Hispania, non ad superiorem Ecclesiasticam, sed ad Regem, seu ad Regia Prætoria provocatur.
- 3 Ampliatur, etsi uterque litigator consentiat.
- 4 Quo remedio utendum: si ille Ecclesiasticus appellationem non detulerit.
- 5 In omnibus se gerere debet ut laicus quoad temporalem jurisdictionem.
- 6 Sede vacante per Prælaturam, qui præerat jurisdictioni temporali, hæc per Magistratus seculares Regis jussu exercetur.
- 7 Ecclesiasticus ratione jurisdictionis temporalis, qua fungitur propriè, ac strictè vassallus Principis secularis censetur, etsi alias illi non foret subditus, & num. 8.
- 9 Caput Romana, §. Debet de appell. in 6. intelligitur, & num. 10.
- 11 Omnis jurisdictio in Hispania sic ad Regem spectat, ut nulla sit populis, nisi ab illo concessa.
- 12 Populi quando, & quos Magistratus eligere possunt, & num. 13. & 19.
- 14 Desiciente successore, cui legitime regnum

deferatur, electio Regis redit ad Mag-nates, & populum.

- 15 Mortuo Episcopo, sui Vicarij Generalis jurisdictione prorsus expirat.
- 16 Quid de Vicariis, seu Locumtenentibus Prætorum.
- 17 Quid de Magistratibus, quos Domini inferiores in propriis oppidis constituunt, cum hi decedunt.
- 20 Magistratibus unde salaria exhiberi debeant, & num. seq.
- 24 Rex ut omnis temporalis jurisdictionis absolutus dominus, de ea pro libito disponere valet.
- 25 Concessa per Principem inferiori jurisdictione cum mero & mixto imperio, an facultas cognoscendi de appellationibus intra territorium, translata censeatur.
- 26 A iudicibus ordinariis per populum electis appellatur ad dominum ejus, & num. seq.
- 29 Jus cognoscendi de appellationis causis eodem modo acquiritur, ac jurisdictio quoad primam instantiam.
- 30 Jurisdictionem cognoscendi de appellationibus per substitutos exercere possunt Domini inferiores.
- 31 A iudice delegato Domini inferioris ad quem appellabitur, & num. 34. & 37.
- 32 A iudice subdelegato ad quem appellatur.
- 33 Ab Episcopi Vicario ad quem appellandum.
- 35 A delegato an provocetur ad delegantem.
- 36 A Vicario, seu Locumtenente Prætoris non appellatur ad istum.
- 38 Jure nostro Regia ad Regem licet, omisso medio provocare.
- 39 Quid de Jure Canonico.
- 40 Quid de Jure Communi.
- 41 Ad Legatum de latere appellatur, omisso medio.
- 42 Appellatio, omisso medio, ubi non licet, nec ex partium consensu sustinetur.
- 43 Judex à quo tenetur semper deferre appellationi, omisso medio, & judex ad quem, remittere causam ad tribunal, ad quod appellari debet, & quid jure communi.
- 44 Verbum Curia, multipliciter usurpatur.
- 45 De Regis Prætoris Castellæ, eorumque institutione, remissivè.
- 46 De multis cognoscitur in Cancellariis Indiarum, de quibus in Hispanis Prætoris cognoscere non licet.
- 47 Regia Hispania Prætoria cur Cancellaria nuncupentur, ac de Cancellarij dignitate.

CAPUT. IV.

Ad Num. 1.

Pro hujus assertionis illustratione sufficiant prælibata supra capite 1. num. 149. & 153.

Ibi:

Ibi: *Et ideo impossibile quidem erit.*

Diximus *d. cap. 1. numero 106.* Leges Ordinamenti, quas hic D. Covar. expendit, habentur in nova compilatione sic collocatæ, *lib. 1. titul. 1. lib. 1. titul. 15. lib. 4. Recop. lib. 1. tit. 10. lib. 5.*

Ibi: *Quapropter non poterit Rex.*

- 1 Consulas laudatos *d. numero 153.* Ratio potissima resolutionis videtur; nam Princeps dum supremam suscipit potestatem, oneribus illi annexis astringitur, *l. 1. ibi: Et in eum, de constit. Princ.* junctæ communi interpretatione, *l. Secundum naturam 10. de reg. jur.* Cumque nihil ita Principatui cohareat, ut subditos protegere, *cap. Regum officium, 23. quest. 5. lib. 2. ibi, Para ampararlos de suerça, lib. 6. titul. 1. pag. 2. ad quod Rex jure divino, naturali, ac positivo tenetur, Salgad. de Deg. protef. part. 1. præud. 3. ex numero 2. Avil. in cap. Prætor. proem. verb. Regimiento, numero 2. Ceval. de cogn. per viam viol. gloss. 5. numero 27.* quæ quidem protectio non versatur solum in depellendis hostium incurfibus, sed etiam in subveniendis subditis per injurias potentium gravatis, *l. 2. tit. 10. pag. 2. hæc cum ita sint, nequibit Princeps, nisi deposita regia dignitate, sese à principali eximere obligatione in præjudicium vassallorum, eos sic transferens in Dominum inferiorem, ut omnino aditus ad regale Auditorium præcludatur etsi iniquè ventur; quod jus subjectis tollere, nulli Majestati conceditur, ut asseruimus sup. cap. 2. numero 24.* Inde provénit, ut licet Rex cætera regalia, quæ duntaxat commodum, vel auctoritatem dignitatis respiciunt, Proceribus soleat communicare, saltem ad vitam concedentis; jurisdictionem tamen prorsus independentem à superiori sua potestate nulli conferre, nec ad tempus valet, *l. 1. titul. 15. lib. 4. Recop. l. penult. titul. 15. pag. 2. l. 9. titul. 4. pag. 5. Avil. supra cap. 38. numero 8. Cabed. Lusit. decis. 40. numero 12. Avend. de exq. mand. cap. 5. numero 2. Antunn. de donat. Reg. part. 2. libro 1. cap. 8. num. 16. & alij sup. cap. 1. num. 149.*

Ad Num. 2.

- 2 Quoties in Hispaniis Episcopus, vel alia Ecclesiastica persona temporali fungitur jurisdictione, ab eo est provocandum ad Regem seu supremam Auditoria, non ad Superiorem Ecclesiasticam, *l. 8. tit. 3. lib. 1. Recop. l. 9. tit. 4. part. 5. Solorz. de jur. Indiar tom. 2. l. 3. cap. 25. num. 32. Cancr. variar. lib. 1. c. 12. ex nu. 88. Tondut. de prævent. judic. part. 1. cap. 29. num. 34. Antunn. sup. part. 3. cap. 28. num. 103. Bobad. Polit. lib. 2. cap. 17. n. 96. Mastrill. de Magistr. lib. 1. cap. 2. à num. 20. & lib. 3. cap. 15. num. 27. Paz in Praxi tom. 2. part. 5. cap. unic. num. 4. ad fin. Cur. Philip. part. 5. §. 1. num. 6. Azeved. in d. l. 8. Recop. & in l. 1. num. 41. tit. 1. lib. 4. Pichard. in Manduct. part. 4. præcept. 8. num. 4. Barb. de jur. Eccles. lib. 1. cap. 39. §. 2. num.*

150. ubi aliis D. Frass. de Regio patron. Indiar. cap. 61. num. 58. Vide infra, num. 9.

Quod ita procedit, ut nec de consensu litigantium Metropolitanus, vel alius Judex Ecclesiasticus valeat de ejusmodi causis per appellationem cognoscere: tum quia in secunda instantia non est locus jurisdictionis prorogationi, ut innumeris laudatis, docet Carleval. de judic. lib. 1. tit. 3. disp. 2. sect. 5. n. 1224. Avend. sup. cap. 6. num. 1. tum quoniam per provocationem de jurisdictione temporali ad spiritualem, & è contra, non datur transitus, *cap. Si duobus 7. §. ult. de appellat. l. 3. tit. 1. lib. 4. Recop. Pichard. sup. num. 4. Cur. Philip. d. §. 1. num. 14.* Imò appellatio ad Tribunal Ecclesiasticum erit prorsus inutilis, perinde ac si non foret interposita, argumento legis *18. in fin. tit. 23. p. 3.*

Unde si Episcopus in temporalibus Judex non detulerit appellationi, opus non erit auxilium regie protectionis implorare, *ex l. 36. tit. 5. lib. 2. Recop. sed jure ordinario qui provocavit, supremum adibit. Prætorium, ut de justitia causæ cognoscatur.*

Tandem Ecclesiastici omnes quoad exercitium temporalis jurisdictionis se ut iudices laicos omnino gerere debent, legibus regis observatis, remoto censurarum usu, ministris sæcularibus constitutis, *l. 8. tit. 3. lib. 1. Recop. ubi Azeved. Mastrill. d. cap. 2. num. 20. cum seqq. Crespi observ. 101. num. 25. Greg. Lop. in l. 7. gloss. 2. tit. 9. part. 1. Antunn. tom. 1. d. cap. 8. ex num. 37. Cancr. variar. part. 3. capite 13. numero 346. Idem apud Gallos stabilitum testatur Rebuff. ad Constit. Gall. titul. 3. tractat. ut Laici non conven. ad finem.*

Quoties vacat Sedes per obitum Prælati, penes quem jurisdictione temporalis residebat, ea per Regem, ejusque Magistratus interim exercetur. *Bobad. libro 2. cap. 18. num. 93. verf. Y aun en Sede vacante.*

Ibi: *Cujus idem ratio.*

De qua egimus supra capite 1. ex numero 145.

Ibi: *Qua ratione habent Episcopi.*

Quamquam Ecclesiastici inter vassallos sæcularis Principis numerentur; tamen absque controversia non est, de quo Salgad. sup. part. 1. c. 1. ex num. 57. Ceval. in prolog. num. 27. cum seqq. Illud proculdubio verum apud omnes habetur, quod Prælati oppidorum Domini ex Regis concessione jurisdictionem obtinentes temporalem, propriè, ac strictè illius vassalli nuncupari, censerique debent intuitu subjectionis, quam tenentur agnoscere, *l. 1. tit. 25. l. 2. tit. 26. part. 4. Molin. de primog. l. 1. cap. 13. num. 48. Bobad. d. lib. 2. cap. 17. num. 18. & 196. Barbosa ubi proxime.*

Nec mirum, siquidem frequenter ratione officij, seu administrationis quis aliena jurisdictionis, foroque non suo subicitur. Sic Ecclesiasticus in Senatuum Regium assumptus, syndicatus judicio non eximitur Solorzan. cum aliis in Polit. lib. 5. cap. 10. Similiter Episcopus Rector civitatis constituit, quoad munus Regi subditur, Tusch. ex Abbate lit. A. E 3 concl.

conclu. 352. num. 26. ubi quod ab ea appellatur ad Principem: Regularis quoque administrans animarum curam, quoad beneficium Episcopo subest. Trident. sess. 25. de Regular. cap. 11. ubi Barbosa num. 5.

Ibi: Sed & in Gallia idem receptum.

Idem referunt Bobad. Azeved. & plures alij laudati supra numero 2.

Ibi: Extat verò hac de re.

Pluribus videtur, ab Episcopo habente jurisdictionem temporalem, ad Metropolitanum de jure appellandum, ex cap. Romana 3. S. Deber, de appellat. in 6. ubi ita tenet Barbosa in collect. Paz & Azeved. Contrarium alij sistent, ut videre est apud Mart. de jurisdic. part. 4. cas. 198. quos congessit Antunn. sup. d. cap. 8. num. 38. qui, & Azeved. ubi num. 2. supra laudatur, de intellectu dicti S. Debet, egerunt, qui profectò nihil derogat jurisdictioni Principum sæcularium, cum ibi sermo sit de Episcopo talem jurisdictionem temporalem adipiscente, ut ad nullum superiorem laicum jure, vel consuetudine possit provocari, sicut exprimitur. Nec ideo inanis censenda Pontificia decisio, valde enim dubium videbatur, quod Metropolitanus sola spiritali jurisdictione fungens, de causis temporalibus per appellationem cognosceret adversus regulam nuper traditam, numero 3. Nec illius Tribunal Ecclesiasticum superius Episcopali haberi poterat, cum Episcopus ut Dominus temporalis processerat, cap. Si duobus 7. S. Denique, de appellat. Has igitur Juris ambiguitates Pontifex eo decreto sustulit, minimè de præjudicio regie aut laicæ jurisdictionis cogitans.

10 Ex quibus deducitur apertissimè, textum in d. S. Deber, potius favere, quam opponi communi resolutioni, de qua sup. num. 3. nam in Hispaniis cuncti inferiores Domini, sive Ecclesiastici, sive laici, oppida possident, jurisdictioneque utuntur ex regia concessione, in qua semper intelligitur reservata suprema potestas tollendi injurias per eosdem Dominos vassallis illatas, quoties per appellationem ad Regale Auctorium legitime confugerint, ut evidenter cavetur lib. 9. tit. 4. part. 5. ibi: Pero decimos que quando el Emperador, ò el Rey fa ce donacion a Iglesia, ò a Orden, ò otra persona qualquier, assi como de villa ò castillo, &c. Et inferius; Salvo ende que las alcaldas de aquel lugar deben ser para el Rey. Quod & moribus comprobatum agnoscitur, & hoc jus regium non infringitur, sed conservari jubetur in d. S. Deber, illis verbis: Nisi forte consuetudine, aut privilegio, si ve jure alio specialiter sit appellandum ad alium.

Ibi: Etenim ubi Prælati Ecclesiastici.

11 Hanc distinctionem memorant Tusc. d. conclus. 352. numero 24. Bobadill. dict. cap. 17. num. 196. Azeved. & alij adducti sup. num. 3. Verùm nimis restringitur exceptio dicti S.

Deber, quæ non solum complectitur feudum, sed etiam alium quemlibet titulum legitimum, per quem possit competere laicæ potestati jus cognoscendi de appellationibus ab Episcopo ut temporali Domino procedenti.

Ad num. 3.

Omnimoda jurisdicção in Hispania ita penes Regem existit, ut nulla populi profus uti permittantur, nisi ex regali indulgenti, quapropter ad eundem spectat Magistratus præponere. Mastrill. de Magistrat. libro 1. cap. 1. à princ. Bobad. lib. 1. cap. 2. ex nu. 17. Avil. in cap. 1. Prætor. nu. 1. Azeved. in l. 1. nu. 1. tit. 9. lib. 3. Recop. qua constitutione declaratur, ut jus creandi Magistratus possit inferioribus competere beneficio Regis, vel temporis præscriptione. Molin. de just. & jur. tract. 5. disp. 12. numero 1. Sic & populi eligunt sibi annales Magistratus, vulgò Alcaldes ordinarios, de quibus in l. 1. & per tot. tit. 9. libro 3. Recop. necnon alios de la Hermandad nuncupatos, l. 1. tit. 13. lib. 8. Recop. quibus infra, num. 19.

Ibi: Quod si Rex ipse negligeret.

Omittente Rege præficere populis Magistratus, ipsi sibi Rectores interim possunt constituere. lib. 1. cap. 7. numero 16. Bobad. lib. 1. cap. 2. ex numero 24. Azeved. in l. 3. numero 8. tit. 5. lib. 3. Recop. Martien. in l. 1. tit. 10. lib. 5. Recop. Parlad. quotidian. lib. 2. cap. 1. nu. 8. Luc. de Penna in l. Si quos, C. de decur. lib. 10. Molin. de just. & jur. tract. 5. disp. 13. num. 4. Cur. Philip. part. 1. S. 4. num. 29. ac prænotatur sup. cap. 1. num. 105. Huic enim facultati nunquam Respublica creditur cessisse, licet in Principem supremam transferat potestatem; imò nec expressa sustineretur renunciatio; inde etenim totius communitatis interitus proveniret, deficiente omninò qui & probos tueretur, & improbos coërceret, prout aliud agens observat Navar. in cap. Novit, notab. 3. num. 107. & faciunt tradita sup. cap. 1. num. 97. 109. & Domini vassallorum omnes in utroque foro tenentur per se, vel idoneos Magistratus justitiam ministrare, alioqui ad restitutionem damnorum astringuntur. Flor. Diaz, variar. lib. 1. quæst. 8. S. 1. num. 1.

Ibi: Qua equidem & illud probatur.

14 In Regnis, quæ jure sanguinis deferuntur, si nullus ex progenie regia superfit, qui juxta leges regni succedere valeat, electio devolvitur ad Magnates, & populum, ut sibi Principem constituant, l. 6. tit. 1. p. 2. ubi Greg. Lop. gloss. 3. Molin. de just. & jur. tract. 5. disp. 3. num. 2. Ant. Gom. in l. 40. Tauri, num. 4. Parlad. sup. num. 8. Tiraq. de jur. primog. quæst. 17. vers. Nona conclusio, numero 2. Avend. de exeq. mand. cap. 1. num. 8. Mench. illustr. lib. 1. cap. 22. num. 3. Bellug. Specul. Princ. tit. 14. S. Veniamus, num. 6. Cur. Philip. sup. num. 28. Bobad. lib. 1. cap. 2. num. 26. & lib. 3. cap. 8. num. 140. Peregrin. de jur. fisc. lib. 1. tit. 2. num. 68. Idem eveniret, si

Ibi: Illud verò libenter adjiciam.

De Prætorum, origine officio, nomine, ac dignitate, videndus Bobad. lib. 1. c. 2. à princ. Molin. d. tract. 5. disp. 13. Solorzan. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 4. cap. 2. ubi de correctoribus Indiarum.

Vers. Secundo erit prænotandum.

18 In Castellæ ditione populi ex Regis permissu, ac consuetudine quondam Magistratus municipales seligebant, vulgò Alcaldes ordinarios, qui à Rege confirmati ordinariam jurisdictionem nanciscebatur, à quibus civitatis, ac oppida regebantur, nomine ac jurisdictione Correctorum modum introducta: deinceps, Rebuspublicis postulantibus, Correctores à Rege mitti cœperunt: adhuc tamen nonnullis in civitatibus, & Corrector, & electi Judices per decurionum collegium administrationi justitiæ incumbunt. Videas legem 3. tit. 5. legem 1. tit. 9. lib. 3. Recop. Bobad. d. cap. 2. num. 11. 26. & lib. 2. cap. 16. num. 71. Molin. d. disp. 15. in princ. Azeved. in d. l. 3. Recop. num. 6. Solorz. d. lib. 4. cap. 1. Non tamen omnibus populis eos Magistratus eligere licet, sed generaliter concessum habetur cunctis oppidis, quæ ex triginta saltem vicinis consent, ut duos judices annales constituant, qui ordinaria jurisdicção de criminibus in loco campestri perpetratæ cognoscant, de la hermandad Alcaldes nuncupatos, l. 1. tit. 13. lib. 8. Recop. Solorz. in Polit. lib. 5. cap. 1. Bobad. d. lib. 1. cap. 2. num. 30. Cur. Philip. part. 1. S. 2. n. 11. & obiter præmissimus num. 12.

Ad Num. 5.

20 Adde legem 1. & per tot. tit. 5. lib. 3. Recop. Bobad. & Molin. ubi proximè, Azeved. in d. l. 1. num. 9. Avil. in cap. Prætor. & nuperimè tradita numero proximo.

Ibi: Hi verò Rectores à Rege.

21 Stipendia Rectorum, qui per Regem mittuntur civitatibus, solvi jubentur ex bonis communitatis, quibus deficientibus per collectam cives ad contributionem adstringuntur, l. 5. tit. 5. lib. 3. Recop. ubi Azeved. observat Nobiles non contribuere. Bobad. lib. 5. cap. 4. num. 9. Aviles in cap. 1. Prætor. verb. Salario, num. 2. Gregor. Lop. in l. 2. gloss. 1. in fin. tit. 4. p. 3. Molin. d. disp. 13. num. 1. Orosc. in l. fin. num. 10. ff. de assessorib. Alfar. de offic. Fiscal. gloss. 37. num. 1. Flor. Diaz mox laudandus, ibi ex num. 13. Quæ constitutio in novo Indiarum orbe recepta non est. Solorzan. d. Indiar. jur. tom. 2. lib. 4. cap. 2. num. 15. Quid in oppidis inferiorum dominorum serveretur, tradit Molin. disp. 12. num. 2.

Ibi: Alioqui ubi Rex primam.

22 Magistratibus stipendia debentur jure communi ex ærario Principis qui eos constituit, nisi consuetudine, reddituum tenuitate vel alia rationabili causa hoc onus in populos transferatur. Gregor. Lop. Molin. Alvar. ubi

si duo consanguinei ejusdem gradus ad successionem regni concurrent, Greg. Lop. in l. 2. gloss. 16. ad fin. tit. 15. p. 2. Tiraquel. ubi proximè, vel si gemini nascantur successores, nec quis prior editus, discerni possit. Tiraq. quæst. 17. in fine, ubi alii. Scribit Barb. in collect. ad cap. Vergentis, num. 9. de heret. post Azor. institur. moral. part. 1. lib. 8. cap. 12. num. 17. Quod si Pontifex Regem propter hæresim regno privaret, nec existeret Catholicus successor, poterit subrogare quem elegerit. Hoc tamen satis dubium apparet ex iis, quæ idem Barbosa perpendit, ac docet in simili de Jur. Ecclesiast. lib. 1. cap. 1. num. 76.

Ad Num. 4.

15 Episcopo decedente, ejus Vicarii Generalis jurisdictioni prorfus explicat, etiam quoad causas, de quibus cognoscere inceperat. Solorzan. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 8. num. 6. Molin. sup. disp. 10. num. 2. 3. Bobad. lib. 1. cap. 2. num. 23. & lib. 3. cap. 8. num. 143. Barbosa pluribus laudatis, de potestat. Episc. tom. 2. alleg. 54. num. 151. Simili modo per excommunicationem Prælati, cap. 1. de offic. Vicar. in 6. ubi Barbosa, ac de Jur. Eccles. lib. 1. cap. 15. num. 44. necnon si incidat in captivitatem Barbosa d. allegat. 54. num. 154. Sustineri tamen gesta per Vicarium ignarum obitus Episcopi, cum alius tenet Barbosa ubi proximè. Aliud evenit in Vicario foraneo, vel alio delegato Episcopi; nam quoad cepta negotia jurisdictioni persistit. Molin. disp. 11. num. 2.

16 Quod Vicarios seu Locumtenentes correctorum, idem de jure dicendum sentiunt Molin. sup. disp. 13. num. 4. Bobad. videndus d. cap. 8. ex num. 141. ubi plures, Paz in Prax. tom. 1. part. 1. temp. 1. num. 9. Cur. Phil. part. 1. S. 4. in fine, qui tamen restantur, in Hispaniis usu obtinuisse contrarium, scilicet ut Locumtenens Prætoris, alique ab eo creati Officiales, etiam post ipsius obitum in justitiæ administratione persistant, donec jussu regio aliud disponatur. Lex quæ hic adducitur, est in nova Recopilatione 7. tit. 5. lib. 3. Consule Molinam distinguentem inter civitatem cui inest jurisdicção, vel ea carentem, de primog. lib. 1. cap. 25. ex num. 7. quæ distinctio in Hispaniis nequit procedere; nam populis jurisdictioni nulla est, ut asserimus sup. num. 12. nisi præscriptione aliquis populus eam quæserit. Flores Diaz variar. lib. 1. quæst. 8. S. 1. num. 36.

17 Magistratus verò, quos Domini inferiores suis oppidis præficiunt, illorum morte jurisdictione privantur, quam tamen exercere poterunt interim dum successor alium subrogaverit, de quo Molin. ubi proximè, d. cap. 25. à princ. qui nuper tradita utitur distinctione. Antunn. de donat. Reg. part. 3. cap. 44. num. 43. Molin. de just. & jur. tract. 5. disp. 12. ex num. 3. qui num. 5. rectè rem sub distinctione declarat; nam si possessor majoratus ministros constituat ad tempus consuetudine præscriptum, mors ejus non nocet electis: secus si ad libitum constituentis crearentur, vel ultra consuetum tempus.